

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžso/76/2014
Identifikačné číslo spisu:	2113224831
Dátum vydania rozhodnutia:	28.10.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2113224831.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobkyne: Mária Železníková, IČO: 22 692 347, Osvaldova 14, Trnava, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, Želova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. DK 91/000436/2006/R zo dňa 15.08.2013 a č. DK 91/000438/2006/R zo dňa 15.08.2013, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/55/2013-53 zo dňa 15.07.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/55/2013-53 zo dňa 15. júla 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobkyne, ktorou napadla rozhodnutia žalovaného č. DK 91/000436/2006/R zo dňa 15.08.2013 a č. DK 91/000438/2006/R zo dňa 15.08.2013.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z administratívneho spisu žalovaného zistil, že dňa 28.06.2004 bola vykonaná u žalobkyne ako platiteľa poisťného kontrola odvodu poisťného a správnosti výpočtu, ktorou bolo zistené, že žalobkyňa porušila svoju zákonnú povinnosť platiť poisťné na zdravotné poistenie včas a v správnej výške ustanovenú v § 10 ods. 1 písm. d) platného do 31.12.2003 a v § 10 ods. 1 písm. c) od 01.01.2004 ako aj § 18 ods. 1 zákona č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o zdravotnom poistení“), keď poisťné za obdobie časť mesiaca 11/1995 do 30.04.2004 neuhradila vôbec, o čom bol spísaný Protokol o kontrole č. 1134/2004. Proti zisteniam uvedeným v Protokole o kontrole žalobkyňa ako platiteľ poisťného podal námietky, ktoré neboli uznané a Všeobecnou zdravotnou poisťovňou so sídlom Bratislava, pobočka Trnava bol vydaný platobný výmer č. 1134/2004 zo dňa 10.08.2004, ktorým bolo žalobKYNI predpísané dlžné poisťné za obdobie od

11/1995 do 30.04.2004 v sume 599 142 Sk a na základe porušenia povinnosti vyplývajúcej z § 23 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení mu bol predpísaný platobným výmerom č. 1134/2004/2 zo dňa 10.08.2004 i poplatok z omeškania vo výške 0,2 % ,v sume 1 584 188 Sk. Voči obom platobným výmerom podala žalobkyňa odvolania, na základe ktorých žalovaný rozhodnutím č. DK 91/000436/2006/R zo dňa 15.08.2013 rozhodol tak, že platobný výmer č. 1134/2004 zo dňa 10.08.2004 zmenil a predpísal dlžne poistné na zdravotné poistenie za obdobie od 01.04.1998 do 30.04.2008 v sume 15 771,04 Eur a rozhodnutím zo dňa 15.08.2013 č. DK 91/000438/2006/R zmenil poplatok z omeškania za obdobie od 01.04.1998 do 30.04.2004 na sumu 31 620,82 Eur.

Súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutých rozhodnutí a preto sa stotožnil s právnym názorom žalovaného.

Zdôraznil, že premlčanie práva znamená zánik procesného práva na vydanie individuálneho správneho aktu - platobného výmeru, na ktorú skutočnosť prihliada správny orgán ex offio a vznesenie námietky premlčania sa nevyžaduje. Právo predpísať poistné v desaťročnej premlčacej lehote sa ale vzťahuje len na poistné, ktorého splatnosť nastala po účinnosti zákona č. 124/1998 Z. z., teda po dni 01.06.1998, čo sa na v žalobe označené rozhodnutia nevzťahuje.

Vyjadril názor, že správny orgán v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, tento správne po právnej stránke posúdil, rozhodnutia i postup žalovaného bol vzhľadom na žalobné dôvody v súlade so zákonom, žalovaný v žalobou napadnutých rozhodnutiach akceptoval premlčaciu dobu a na základe týchto skutočností zmenil platobné výmery vydané Všeobecnou zdravotnou poisťovňou v súlade so zákonom č. 273/1994 Z. z. a zákonom č. 124/1998 Z. z., z toho dôvodu tento žalobný dôvod nepovažoval za dôvodný.

Zhodne s názorom žalovaného nepovažoval za relevantný ani odvolací dôvod súvisiaci s tvrdením žalobkyne, že jej záväzky voči zdravotnej poisťovni prevzal jej manžel, ktorý sa tak stal dlžníkom a žalobkyňa nemohla poistné platiť, keď z dôvodu vyhlásenia konkurzu na manžela nemohla disponovať ich spoločným účtom a zdravotná poisťovňa vykonala kontrolu správnosti platenia poistného až po ukončení konkurzu.

V tejto súvislosti súd poukázal na skutočnosť, že manžel žalobkyne bol živnostníkom, ktorý mal samostatnú povinnosť platiť poistné, a právny úkon, ktorým žalobkyňa previedla svoje záväzky z neuhradeného poistného na iného bez súhlasu veriteľa nezakladá účinky, ktoré mu žalobkyňa prikladá, ako skonštatoval i žalovaný. Rovnako ani dátum vykonanie kontroly odvodu poistného, ktorá bola vykonaná v roku 2004, nezakladá nesprávnosť konania a postupu žalovaného, ako ani konania, ktoré mu predchádzalo.

Na základe uvedeného súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. ako nedôvodnú zamietol.

Rozsudok krajského súdu napadla žalobkyňa včas podaným odvolaním, v ktorom poukázala na napadnutý rozsudok, v ktorom majú byť popierané jej práva podľa uznesenia okresného súdu o vysporiadaní BSM, č. k. 18C/178/99-228 zo dňa 10.09.2003.

Dodala, že dôvody, ktoré súd nepovažoval za relevantné, sú v rozpore s jej právami, o ktorých rozhodol súd spomínaným uznesením. Uviedla, že ak zdravotná poisťovňa mala v roku 2004 pochybnosti o danom uznesení, mala už v tom čase podať návrh na okresný súd pre neplatnosť predmetného uznesenia, čím by sa predišlo zbytočným prieťahom v konaní.

Žiadala, aby bol v plnej miere rešpektovaný bod C - Záväzky uvedeného uznesenia, a aby bol povinný zdravotnej poisťovni uhradiť iba záväzky podľa daného uznesenia.

Na základe uvedeného žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na

ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalovaný sa k odvolaniu v stanovenej lehote nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28.10.2015 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 531 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), kto sa dohodne s dlžníkom, že preberá jeho dlh, nastúpi ako dlžník na jeho miesto, ak na to dá veriteľ súhlas. Súhlas veriteľa možno dať buď pôvodnému dlžníkovi, alebo tomu, kto dlh prevzal. Kto bez dohody s dlžníkom prevezme dlh zmluvou s veriteľom, stane sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi. Zmluva o prevzatí dlhu vyžaduje, aby sa uzavrela písomnou formou. Námietky, ktoré má voči veriteľovi pôvodný dlžník, môže uplatniť aj osoba, ktorá dlh prevzala.

Úlohou odvolacieho súdu bolo v intenciách dôvodov podaných v odvolaní posúdiť rozsudok prvostupňového súdu a zákonnosť rozhodnutí žalovaného.

V danej veci má odvolací súd z administratívneho spisu za preukázané, že dňa 28.06.2004 vykonala zdravotná poisťovňa u žalobkyne kontrolu správnosti platenia poistného na zdravotné poistenie ako aj dodržiavanie ostatných povinností vyplývajúcich zo zákona, na základe ktorej bolo zistené, že žalobca ako platiteľ poistného porušil zákonnú povinnosť odvádzať zdravotné poistenie za svojich zamestnancov ustanovenú v § 10 ods. 1 písm. d) od 01.01.2004 v § 10 ods. 1 písm. c) ako aj v § 18 ods. 1 zákona o zdravotnom poistení s tým, že za neuhradené poistné vznikol poplatok z omeškania vo výške 0,2 % za každý kalendárny deň omeškania.

Na základe takto zisteného porušenia zákonnej povinnosti, bola žalobkyni platobným výmerom č. 1134/2004 zo dňa 10.08.2004 uložená povinnosť v zmysle zákona o zdravotnom poistení zaplatiť dlžné poistné za obdobie od 11/1995 do 30.04.2004 v sume 599 142 Sk a trovy konania. Zároveň bola žalobkyni platobným výmerom č. 1134/2004/2 zo dňa 10.08.2004 uložená povinnosť v zmysle zákona o zdravotnom poistení zaplatiť poplatok z omeškania vo výške 0,2 % v sume 1 584 188 Sk.

Žalobkyňa podaním zo dňa 25.08.2004, ktoré bolo zdravotnej poisťovni doručené dňa 27.08.2004 sa odvolala voči obom vyššie spomínaným platobným výmerom.

O podanom odvolaní žalobkyne rozhodol žalovaný preskúmanými rozhodnutiami tak, že rozhodnutím č. DK 91/000436/2006/R zo dňa 15.08.2013 zmenil platobný výmer č. 1134/2004 zo dňa 10.08.2004 vydaný zdravotnou poisťovňou z dôvodu porušenia povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 1 zákon o zdravotnom poistení v spojení s ustanovením § 10 ods. 1 písm. d) a c) zákona o zdravotnom poistení tak, že dlžné poistné na zdravotné poistenie za obdobie od 11/1995 (časť uhradená) do 30.04.2004 v sume 19 887,87 Eur sa znižuje na sumu 15 771,04 Eur na obdobie od 01.04.1998 do 30.04.2004.

Žalovaný rozhodnutím č. DK 91/000438/2006/R zo dňa 15.08.2013 zmenil platobný výmer č. 1134/2004/2 zo dňa 10.08.2004 vydaný zdravotnou poisťovňou z dôvodu porušenia povinnosti ustanovenej v § 16 ods. 1 zákona o zdravotnom poistení v spojení s ustanovením § 23 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení tak, že poplatok z omeškania vo výške 0,2 % z dlžnej sumy poistného na zdravotné poistenie za obdobie od 11/1995 (časť uhradená) do 30.04.2004 v sume 52 585,40 Eur sa znižuje na sumu 31 620,82 Eur na obdobie 01.04.1998 do 30.04.2004.

O žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania vyššie spomínaných rozhodnutí žalovaného rozhodol súd prvého stupňa tak, že žalobu zamietol s tým, že žalobkyňa sa voči tomuto rozhodnutiu odvolala.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 247 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v svojom odôvodnení následne obmedzí len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že z vyššie uvedených skutočností a z ustanovenia § 531 OZ vyplýva, že nedošlo k účinnému prevzatiu dlhu zo žalobkyne ako dlžníka na jej manžela ako preberateľa dlhu, nakoľko neboli splnené zákonné predpoklady prevzatia záväzku, konkrétne žalobkyňa nepreviedla svoje záväzky z neuhradeného poistného na svojho manžela na základe písomnej zmluvy o prevzatí dlhu a navyše žalovaný ako veriteľ s predmetným úkonom nevyslovil súhlas.

S poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je potrebné zdôrazniť, že k prevzatiu dlhu môže dôjsť len výlučne písomnou zmluvou uzatvorenou medzi pôvodným dlžníkom a preberateľom dlhu. K platnému prevzatiu dlhu je potrebný súhlas veriteľa, pre ktorý zákon nepredpisuje žiadnu formu. Pri prevzatí dlhu je pôvodný dlžník oslobodený od svojej povinnosti splniť dlh, ktorý mal voči svojmu veriteľovi a preberateľ dlhu sa stáva dlžníkom povinným plniť veriteľovi. Veriteľ má svoju pohľadávku len voči preberateľovi dlhu a len od neho je oprávnený a povinný predmet plnenia prijať a uplatňovať.

Odvolací súd mal vzhľadom na uvedené za preukázané, že v prejednávanom prípade nedošlo k účinnému prevzatiu dlhu, preto považoval rozhodnutie žalovaného za zákonné, a preto rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že náhradu trov odvolacieho konania žalobkyni s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. nepriznal, keďže v odvolacom konaní nemala úspech. Žalovaný nemá zo zákona nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.